Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 11. Warszawa, dnia 20 kwietnia 1929 r. Rok XI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 85 gr., poleconą 1 zł. 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Organizacja władz.

118.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 lutego 1929 r.

w sprawie zmiany organizacji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz komisyj szacunkowych do spraw podatków dochodowego i przemysłowego w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Lublinie.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391), art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporzędzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411) i art. 58 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się istniejący w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Lublinie urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych na miasto Lublin i na jego miejsce tworzy dwa urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych na miasto Lublin według podziału terytorjalnego, podanego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Nowoutworzone urzędy otrzymują nazwy I i II urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na miasto Lublin.

§ 2. Dotychczasowe agendy zniesionego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na miasto Lublin przechodzą do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych z wyjątkiem spraw dotyczących opłat stemplowych i podatku spadkowego, załatwianie których na terenie obu tych urzędów przekazuje się kompetencji nowoutworzonego I urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na miasto Lublin.

§ 3. Istniejącą dotychczas przy zniesionym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych na miasto Lublin komisję szacunkową do spraw podatku dochodowego znosi się i równocześnie tworzy się dwie nowe komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego po jednej dla każdego z nowoutworzonych urzędów, każdą w składzie 12 członków i tyluż zastępców z siedzibą w Lublinie.

§ 4. Istniejące dotychczas przy zniesionym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych na miasto Lublin trzy komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego znosi się i równocześnie tworzy się dwie nowe komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego po jednej dla każdego z nowoutworzonych urzędów, każdą w składzie po 12 członków i tyluż zastępców, z siedzibą w Lublinie.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dn. 28 lutego 1929 r. (poz. 238).

WYKAZ GRANIC

I i II urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych na miasto Lublin.

Okrąg administracyjny I urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na miasto Lublin obejmuje ulice: Aleje Długosza, Aleje Racławickie, Bernardyńska Nr. 1 do 3, Bramowa Nr. Nr. parzyste, Chmielna, Cicha, Cyrulicza Nr. 1 do 7, Czechowska, Dawna, Dolna, 3 Maja, Ewangelicka, Furmańska numery parzyste, Jasna, Kapucyńska, Karmelicka, Kąłłątaja, Kościuszki, Kowalska, Kozia numery nieparzyste, Krakowskie Przedmieście, Króla Leszczyńskiego, Krótka, Lipowa Nr. 1 do 4, Lubartowska strona parzysta i nieparzysta do Nr. 15 włącznie, Lubomelska, Lubomelszczyzna, Trzeciego Maja, Narutowicza Nr. 1 do 29, Niecała, Nowa, Ogrodowa, Ogródkowa, Okopowa strona nieparzysta, Olejna, Osadowa, Pijarska, Plac Litewski, Plac Łokietka Nr. 1, 2 i 7, Powiatowa, Przechodnia, Przy Stawie, Radziwiłłowska, Rybna strona parzysta, Rynek Nr. 1 do 5, Rynek Wieniawski, Sądowa, Snopkowska, Spokojna, Staszica, Ś-to Duska, Szambelańska, Szewska, Szopena strona parzysta i nieparzysta, do Nr. 16 włącznie, Szpitalna, Targ za Magistratem, Wieniawska, Wodopojna, Wieniawski Zaułek, Zielona, Zielna, oraz część peryferji między rzeczką Czechówką a Alejami Racławickiemi.

Okrąg administracyjny II urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na miasto Lublin obejmuje resztę ulic i peryferji miasta Lublina, nienależących do okręgu administracyjnego I urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na miasto Lublin.

(Dz. U. R. P. z dnia 13 kwietnia 1929 r., Nr. 23 poz. 238).

119.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lutego 1929 r.

w sprawie zmiany nazwy ewidencyj katastru podatku gruntowego w okręgach administracyjnych izb skarbowych we Lwowie i w Krakowie oraz w cieszyńskiej części województwa śląskiego.

Na zasadzie art. 7 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji Austrjacko-Węgierskiej (Dz. P. P. P. Nr. 31, poz. 261)

oraz art. 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Zmienia się nazwę istniejących w okręgach administracyjnych izb skarbowych we Lwowie i w Krakowie oraz w cieszyńskiej części województwa śląskiego ewidencyj katastru podatku gruntowego na „urzędy katastralne".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 4 kwietnia 1929 roku Nr. 21, poz. 216).

120.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 kwietnia 1929 r.,

o zniesieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 30 listopada 1927 r. o współdziałaniu władz i Urzędów Skarbowych oraz podległych im organów wykonawczych z działu podatków pośrednich (akcyz) i monopolów w nadzorze nad przedsiębiorstwami i zakładami Państwowego Monopolu Tytoniowego (Dz. U. Min. Sk. Nr. 36, poz. 381) i rozporządzeń na jego podstawie wydanych.

Na podstawie art. 21 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o Monopolu Tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1927 roku o współdziałaniu władz i Urzędów Skarbowych oraz podległych im organów wykonawczych z działu podatków pośrednich (akcyz) i monopolów w nadzorze nad przedsiębiorstwami i zakładami Państwowego Monopolu Tytoniowego (Dz. U. Min. Sk. Nr. 36, poz. 381) oraz wydane na jego podstawie rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. w przedmiocie zmiany postanowień §§ 16 i 18 wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1927 roku (Dz. U. Min. Sk. Nr. 12, poz. 169) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 września 1928 r. w przedmiocie zmiany przepisu § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. Min. Sk. Nr. 30, poz. 345) tracą moc obowiązującą.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Grodyński.*

(Monitor Polski z dnia 13 kwietnia 1929 roku Nr. 86, poz. 193).

Opłaty stemplowe.

121.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 lutego 1929 r.

wydane: co do punktów 7 — 9 oraz 11 § 1 oraz co do ustępu drugiego § 6 w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości; co do punktu 13 § 1 w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Reform Rolnych; co do punktu 15 § 1 w porozumieniu z Minitsrami: Sprawiedliwości, Reform Rolnych i Robót Publicznych; co do punktu 25 § 1 w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości oraz Przemysłu i Handlu; co do punktu 14 § 1 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych; co do punktu 18 § 1 w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej; co do punktu 19 i 20 § 1 w porozumieniu z Ministrem Komunikacji; co do punktów 27, 31 i 33 § 1 w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych; co do punktów 29 i 30 § 1 w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów; co do punktu 34 § 1 w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu — a zmieniające rozporządzenie wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych.

Na podstawie ustępu drugiego art. 176 oraz artykułu 177 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570), art. 5 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 listopada 1927 r. o popieraniu naftowego ruchu wiertniczego (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 885) oraz na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 lutego 1928 r. w sprawie opłaty stemplowej od pism, stwierdzających kupno nieru-

chomości przez instytucje, upoważnione do parcelacji (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 126) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie z dnia 20 listopada 1926 r., zawierające przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713) — zmienione i uzupełnione rozporządzeniami: z dnia 28 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 84), z dnia 17 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 113), z dnia 17 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 274), z dnia 31 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 303), z dnia 28 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 865; § 5), z dnia 30 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 827; § 3), z dnia 3 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 913; § 34), z dnia 15 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 914), z dnia 9 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 4, poz. 29), z dnia 30 listopada 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 897) i z dnia 20 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 919; § 17) — ulega następującym dalszym zmianom:

1) § 16 (§ 3 rozporządzenia z dnia 17 marca 1927 r., Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 274) otrzymuje brzmienie następujące: „Ilekroć w ustawie o opłatach stemplowych lub w rozporządzeniu niniejszem jest mowa o „urzędzie skarbowym", są do wykonywania odnośnych czynności powołane: urzędy opłat stemplowych w Bydgoszczy, Katowicach, Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu, Warszawie i Wilnie, urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych dla miast: Białegostoku, Grudziądza, Lublina, Równego i Włocławka, urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych na miasto Częstochowę I, urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych dla gmin powiatu warszawskiego, położonych po lewej stronie Wisły, oraz urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, mające siedzibę poza wymienionemi czternastu miastami z wyjątkiem urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Pucku.

Terytorjalny zakres działania urzędu opłat stemplowych w Katowicach obejmuje miasto Katowice oraz tę część powiatu katowickiego, która znajduje się poza terytorjalnym zakresem działania urzędów skarbowych w Mysłowicach i Siemianowicach.

Terytorjalny zakres działania urzędu opłat stemplowych w Warszawie obejmuje miasto Warszawę. Terytorjalny zakres działania „Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych dla gmin powiatu warszawskiego, położonych po lewej stronie Wisły" obejmuje (w dziedzinie opłat stemplowych oraz opodatkowania spadków i darowizn) powiat warszawski.

Terytorjalny zakres działania innych urzędów opłat stemplowych, jak również wymienionych wyżej urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, mających siedzibę w Białymstoku, Częstochowie, Grudziądzu, Lublinie, Równem i Włocławku, obejmuje (w dziedzinie opłat stemplowych oraz opodatkowania spadków i darowizn) obszar miasta, w którem dany urząd ma siedzibę, a nadto terytorjalny zakres działania starostwa powiatowego, które ma siedzibę w temże mieście.

Terytorjalny zakres działania urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Wejherowie obejmuje (w dziedzinie opłat stemplowych oraz opodatkowania spadków i darowizn) powiaty wejherowski i pucki".

2) W § 21 ustęp pierwszy uzupełnia się następującem zdaniem drugiem: „Znaczki stemplowe sprzedają nadto urzędy celne".

W tymże paragrafie, w ustępie ostatnim, po wyrazie „zezwolenie" wstawia się wyrazy „osobie fizycznej".

3) W ustępie ostatnim § 41 część druga zdania pierwszego (po średniku) otrzymuje brzmienie następujące: „stwierdzenie to ma być zaopatrzone w podpis osoby, która je umieściła".

4) Ustęp drugi § 43 otrzymuje brzmienie następujące: „Podatnik, prowadzący rejestr, ma każde pismo, względnie każdą czynność prawną, podlegające uiszczeniu bezpośredniemu, zapisać do rejestru najpóźniej do 10 dnia po upływie tego miesiąca, w którym pismo, względnie czynność prawna, zostały sporządzone przez podatnika lub w którym podatnik otrzymał pismo, podlegające uiszczeniu bezpośredniemu, a sporządzone nie przez podatnika, ale przez inną osobę".

W tymże § 43 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie następujące: „Podatnik ma po zapisaniu do rejestru wszystkich pism, względnie czynności prawnych, za dany miesiąc podsumować kwoty opłat, a sumę, w ten sposób obliczoną, wnieść do kasy skarbowej w terminie, podanym w ustępie drugim niniejszego paragrafu. Wpłata za każdy miesiąc ma obejmować wszystkie te opłaty, które w myśl ustępu drugiego niniejszego paragrafu należało zapisać do części rejestru, obejmującej dany miesiąc".

5) W § 44 zmienia się: w ustępie pierwszym wyraz „okres" na wyraz „miesiąc", a w ustępie drugim wyraz „półmiesięcznej" na „miesięcznej".

6) § 46 uzupełnia się następującym ustępem końcowym: „Pokwitowania komornego (punkt 3) nie muszą być wydawane z ksiąg grzbietowych, lecz mogą być sporządzane w inny sposób, jeżeli ilość lokatorów w danym domu nie przewyższa dziesięciu, względnie (co do pokwitowań komornego dla sublokatorów), jeżeli ilość sublokatorów w danem mieszkaniu wynosi nie więcej niż dziesięć".

7) § 54 a (§ 5 rozporządzenia z dnia 17 marca 1927 r., Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 274) otrzymuje brzmienie następujące:

„Notarjusz może wykonać czynność urzędową (art. 27, punkty 1 i 2) mimo nieuiszczenia opłaty stemplowej lub uiszczenia jej tylko w części, jeżeli opłata należy się od pisma, wymienionego w art. 52 albo w punktach 2 lub 3 art. 53, stwierdzającego umowę między małżonkami albo krewnymi lub powinowatymi w linji prostej albo między rodzeństwem, a z zachodzących okoliczności wynika, że niezwłoczne uiszczenie opłaty jest niemożliwe i że uzależnienie czynności urzędowej od uiszczenia opłaty (art. 28, ustęp drugi) może udaremnić tę czynność ze względu na grożące jednemu z kontrahentów niebezpieczeństwo życia.

W przypadkach powyższych strony są obowiązane uiścić opłatę stemplową, wymierzoną przez notarjusza (lub nieuiszczoną resztę tej opłaty) w ciągu trzech tygodni od dnia sporządzenia pisma, stwierdzającego umowę. Opłatę należy wnieść do kasy skarbowej, w której okręgu notarjusz ma siedzibę, przy deklaracji według wzoru 2; w tej deklaracji należy po wyrazie „od" dokładnie określić umowę, wy-

mieniając imiona i nazwiska stron, przedmiot umowy, jej datę oraz nr. repertorjum notarjusza. Nieuiszczenie opłaty w ciągu pięciu tygodni od dnia sporządzenia pisma, stwierdzającego umowę, powoduje obowiązek uiszczenia kary za zwłokę (ustawa z dnia 31 lipca 1924 r., Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721).

Notarjusz ma zwrócić uwagę stron na obowiązek określony w ustępie poprzednim i udzielenie tego pouczenia stwierdzić w tekście aktu notarjalnego".

8) Punkt „d" § 55 (§ 6 rozporządzenia z dnia 17 marca 1927 r., Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 274) otrzymuje brzmienie następujące: „gdy władza skarbowa zezwoliła na odroczenie płatności całej opłaty albo na uiszczenie pierwszej raty dopiero w pewien czas po sporządzeniu pisma (art. 177), jak również w przypadkach przewidzianych w § 54 a, w ustępie drugim § 100 oraz w § 146 a".

9) Zdanie drugie § 64 (§ 7 rozporządzenia z dnia 17 marca 1927 r., Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 274) otrzymuje brzmienie następujące: „Notarjusz ma przesyłać odpisy — w powyższych terminach — również w przypadkach, wymienionych w § 54 a, w ustępie drugim § 100 oraz w §§ 106a i 146a".

10) W § 78, w punkcie 1, po wyrazach „w innych urzędach państwowych" wstawia się wyrazy: „w zakładach i przedsiębiorstwach państwowych".

11) § 79 uzupełnia się następującym ustępem końcowym: „przy kontroli u notarjusza — jeżeli zakwestjonowane pismo nie jest aktem notarjalnym i notarjusz nie posiada odpisu — umieszcza się adnotację w repertorjum".

12) W § 86 punkt c) uzupełnia się następującem zdaniem drugiem: „petent ma w razie wątpliwości udowodnić, że blankiet urzędowy, przedstawiony do wymiany, zawierał — już w chwili zaopatrzenia go w podpis — tekst wekslu trasowanego, płatnego na własne zlecenie wystawcy lub na jego rzecz, oraz, że podpis, umieszczony na wekslu, jest podpisem wystawcy".

13) § 100 otrzymuje brzmienie następujące: „Na mocy punktu 3 artykułu 54 są wolne od opłaty:

a) orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej, zatwierdzające projekt scalenia (art. 35 ustawy o scalaniu gruntów, Dz. U. R. P. z 1927 r., Nr. 92, poz. 833);

b) ugody, tyczące się gruntów, położonych na obszarze scalenia, zatwierdzone przez komisje ziemskie w toku postępowania scaleniowego (art. 9 i 44 powołanej ustawy);

c) pisma, stwierdzające umowy o zamianę gruntów celem sprostowania granic albo celem zapewnienia dogodnych dojazdów lub usunięcia t. zw. enklaw i szachownic (art. 22 punkt „g" powołanej ustawy oraz art. 47, punkt „a" ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej, Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1);

d) pisma, stwierdzające umowę, na mocy której uczestnik scalenia celem powiększenia swego gospodarstwa karłowatego kupuje działkę lub jej część od innego uczestnika scalenia, przenoszącego się na osadę, nabytą gdzieindziej z parcelacji (art. 14, cz. 2, powołanej ustawy o scalaniu gruntów); natomiast podlegają opłacie w wysokości 1%, przewidzianej w ustępie trzecim art. 58 — pisma, stwierdzające umowę, na mocy której uczestnik scalenia celem uzupełnienia swego gospodarstwa karłowatego lub niepełnorolnego nabywa działkę drogą parcelacji zgodnie z postanowieniami ustawy o wykonaniu reformy rolnej (art. 7, cz. 2 oraz art. 16, cz. 2, powołanej ustawy o scalaniu gruntów);

e) układy dobrowolne i orzeczenia, ustanawiające wynagrodzenie wzamian za zniesienie serwitutów;

f) układy dobrowolne i orzeczenia, tyczące się zamiany gruntów włościańskich w b. zaborze rosyjskim, a podlegające zatwierdzeniu przez władze ziemskie.

Celem zastosowania punktu d) niniejszego paragrafu notarjusz, mający siedzibę poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, jak również sąd, mający siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, ma sporządzić bez wymierzenia opłaty stemplowej akt, stwierdzający umowę o kupno działki, w razie przedstawienia przez strony zaświadczenia powiatowego urzędu ziemskiego, że kupno ma na celu powiększenie gospodarstwa karłowatego, znajdującego się na prawomocnie ustalonym obszarze scalenia (art. 17 i 18 powołanej ustawy o scalaniu gruntów), oraz, że zarówno sprzedawca jak kupujący są uczestnikami scalenia. Notarjusz względnie sekretarjat sądowy, przesyła urzędowi skarbowemu uwierzytelniony odpis takiego aktu wraz z wyżej wymienionem zaświadczeniem powiatowego urzędu ziemskiego.

Notarjusz, względnie sąd, mający siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, ma w razie złożenia przez strony zaświadczenia, wymienionego w ustępie poprzednim, przesłać to zaświadczenie urzędowi skarbowemu wraz z odpisem, o którym mowa w art. 29, względnie 31 (ustępie przedostatnim); zaświadczenie to może też być złożone przez strony bezpośrednio urzędowi skarbowemu.

Okręgowy urząd ziemski zawiadamia o każdem prawomocnem zatwierdzeniu projektu scalenia (art. 36 ustawy o scalaniu gruntów) jak również o każdem odrzuceniu projektu scalenia (art. 35 tejże ustawy), ten urząd skarbowy, w którego okręgu znajduje się obszar scalenia. W przypadku zatwierdzenia projektu urząd skarbowy przesyła okręgowemu urzędowi ziemskiemu wszystkie zaświadczenia powiatowego urzędu ziemskiego, wymienione w dwóch poprzednich ustępach niniejszego paragrafu, a tyczące się danego obszaru scalenia; okręgowy urząd ziemski stwierdza na każdem zaświadczeniu, czy wymienione w niem powiększenie gospodarstwa karłowatego jest objęte zatwierdzonym projektem scalenia.

W przypadku odrzucenia projektu scalenia, jak również, gdy powiększenie gospodarstwa karłowatego nie zostało objęte prawomocnie zatwierdzonym projektem scalenia, urząd skarbowy wymierza opłatę stemplową zapomocą nakazu płatniczego (art. 33 ustęp ostatni)."

14) § 102 otrzymuje brzmienie następujące: „Warunki uwolnienia, przewidzianego w punkcie 6 lub 7 artykułu 54, mają być udowodnione zaświad-

czeniem właściwej władzy, sprawującej nadzór nad budownictwem (art. 382 — 393 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli, Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202). Zaświadczenie ma stwierdzić:

a) o ile chodzi o budynek niewykończony (punkt 6): datę rozpoczęcia robót technicznych celem położenia fundamentów;

b) o ile chodzi o nową budowlę (punkt 7): datę, w której zaczęto budynku używać.

Zaświadczenie lub jego odpis uwierzytelniony ma pozostać w aktach notarjusza (art. 27), względnie sądu (art. 30, punkty 3 i 4); jeżeli zaświadczenie przedstawiono w drodze odwołania (art. 46), to ma pozostać w aktach władzy skarbowej przy odwołaniu. Na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, w przypadkach, w których notarjusz (art. 29) lub sąd (art. 31, ustęp przedostatni) przesyłają urzędowi skarbowemu odpis umowy, należy zaświadczenie, o którem mowa w poprzednich ustępach niniejszego paragrafu, złożyć notarjuszowi, względnie sądowi; notarjusz względnie sąd, przesyłają zaświadczenie urzędowi skarbowemu przy odpisie umowy; strona może też złożyć zaświadczenie bezpośrednio urzędowi skarbowemu."

15) Po § 106 umieszcza się następujące §§ 106a, 106b i 106 c:

„§ 106a. Celem zastosowania drugiego zdania ustępu przedostatniego artykułu 58 (art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 lutego 1928 r., Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 126) należy — o ile chodzi o nieruchomości ziemskie — przedstawić organowi, właściwemu do wymierzenia opłaty stemplowej (art. 17) zezwolenie na nabycie nieruchomości, udzielone przez prezesa okręgowego urzędu ziemskiego w myśl § 7 (ustępu 3) rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 19 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 229), a zawierające zastrzeżenie, że w razie niewykonania parcelacji w terminie, oznaczonym w zezwoleniu na parcelację, ma być dopłacona różnica między kwotą, obliczoną według stawki, przewidzianej w ustępie pierwszym art. 58, a obliczoną według stawki ulgowej, przewidzianej w ustępie przedostatnim tegoż artykułu. Organ, właściwy do wymierzenia opłaty stemplowej, wymierza opłatę według stawki, przewidzianej w ustępie pierwszym art. 58, pobiera jednak (art. 28 ustęp pierwszy) — względnie poleca pobrać (art. 24 punkt „b"; art. 31, ustęp pierwszy) — tylko kwotę, obliczoną według stawki ulgowej; reszta ulega odroczeniu od dnia, w którym upłyną dwa miesiące po terminie wykonania parcelacji, oznaczonym w zezwoleniu na parcelację. Kwota odroczona ulega umorzeniu w razie przedstawienia urzędowi skarbowemu — przed upływem terminu odroczenia — świadectwa okręgowego urzędu ziemskiego, stwierdzającego wykonanie parcelacji."

„§ 106b. W przypadku kupna terenu budowlanego (art. 53 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r., Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) przez osobę prawną, która na mocy swego statutu lub na mocy umowy, normującej jej ustrój, jest uprawniona do zawodowego wykonywania parcelacji, organ, właściwy do wymierzenia opłaty stemplowej, wymierza ją według stawki, przewidzianej w ustępie pierwszym art. 58, pobiera jednak, względnie poleca pobrać, tylko kwotę, obliczoną według stawki, podanej w ustępie przedostatnim tegoż artykułu, jeżeli:

1) przedstawiono: a) bądź zatwierdzony plan parcelacji (art. 52 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej), uzupełniony decyzją właściwej władzy, wymienionej w art. 57 tegoż rozporządzenia, wydaną na wniosek strony, a oznaczającą termin, do którego parcelacja ma być wykonana pod rygorem utraty prawa do korzystania ze stawki ulgowej, przewidzianej w ustępie przedostatnim art. 58, b) bądź plan parcelacji jeszcze niezatwierdzony, ale zaopatrzony w zaświadczenie właściwej władzy — wydane nie wcześniej niż dwa tygodnie przed datą kontraktu kupna, od którego zostaje wymierzona opłata — o zawieszeniu rozpatrzenia planu (art. 58 tegoż rozporządzenia) — i jeżeli zarazem:

2) z planu parcelacji wynika, że cały teren — poza obszarem, przeznaczonym na cele użyteczności publicznej, jak ulice, place, ogródki publiczne i t. p.— ma być podzielony na działki budowlane, a ilość tych działek wynosi co najmniej pięć.

Termin, o którym mowa pod „a", nie może wynosić więcej niż trzy lata od daty decyzji, oznaczającej termin. W zaświadczeniu, o którem mowa pod „b", ma być wymieniona data zgłoszenia planu parcelacji. W przypadku, wymienionym wyżej pod „a", reszta, niepobrana przez organ, właściwy do wymierzenia opłaty stemplowej, ulega odroczeniu do dnia, w którym upłyną dwa miesiące po terminie wykonania parcelacji, oznaczonym w decyzji, o której mowa pod „a". Ta kwota ulega umorzeniu w razie przedstawienia urzędowi skarbowemu — przed upływem terminu odroczenia — świadectwa właściwej władzy (art. 57 powołanego rozporządzenia z dnia 16 lutego 1928 r.), stwierdzającego całkowite wykonanie parcelacji zgodnie z warunkiem, podanym w punkcie 2.

W przypadku, wymienionym wyżej pod „b", niepobrana reszta opłaty stemplowej ulega odroczeniu zasadniczo do dnia, w którym upłyną trzy lata od dnia zgłoszenia planu parcelacji. Jeżeli jednak przed upływem tego terminu właściwa władza odmówiła zatwierdzenia planu parcelacji, to termin, do którego opłata ulega odroczeniu, kończy się z upływem trzech miesięcy od uprawomocnienia się owej decyzji, względnie od daty orzeczenia, którem owa decyzja została uchylona. Jeżeli zaś przed upływem terminów, wymienionych w dwóch zdaniach poprzednich przedstawiono urzędowi skarbowemu dokumenty, wymienione pod „a" i przytem zatwierdzony plan parcelacji odpowiada warunkowi, podanemu w punkcie 2, to ma zastosowanie ustęp poprzedni niniejszego paragrafu."

„§ 106c. O ile kwota, której płatność została odroczona na mocy § 106a lub § 106b, nie uległa umorzeniu, to obie strony, które zawarły umowę (t. j. zbywca oraz instytucja uprawniona do parcelacji) mają uiścić tę kwotę przed upływem terminu odroczenia; nieuiszczenie w tym terminie spowoduje wymierzenie zapomocą nakazu płatniczego (art. 33, ustęp ostatni) kwoty należnej wraz z podwyżką w wysokości 5-krotnej (art. 42).

Notarjusz, mający siedzibę poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, jak również sekretarjat sądu, mającego siedzibę na ob-

szarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, przesyłają urzędowi skarbowemu uwierzytelniony odpis aktu, co do którego płatność części opłaty jest odroczona na mocy § 106a lub 106b, wraz z zezwoleniem na nabycie nieruchomości (§ 106a) względnie z dokumentami, wymienionemi w punkcie 1 § 106b. Notarjusz, względnie sąd, mający siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, ma w razie złożenia przez strony dowodów, wyżej wymienionych, przesłać je urzędowi skarbowemu wraz z odpisem, o którym mowa w art. 29, względnie 31 (ustępie przedostatnim)".

16) W § 107 zdanie drugie otrzymuje brzmienie następujące: „Do kolumny tej stosuje się przepisy o rejestrze, zawarte w §§ 42 — 45".

17) § 117 otrzymuje brzmienie następujące:

„Zapisanie do rejestru (§§ 43 i 116) ma nastąpić zasadniczo w części rejestru, obejmującej miesiąc, w którym nastąpiło przyjęcie oferty.

Jeżeli kontrahent, który ma zapisać umowę do rejestru, był oferentem, to zapisanie ma nastąpić w części rejestru, obejmującej miesiąc, w którym oferent otrzymał zawiadomienie o przyjęciu oferty, lub stwierdził w inny sposób, że oferta została przyjęta.

Gdy do rejestru ma być zapisane wykonanie umowy, zawartej między komisantem a komitentem (art. 75, ustęp trzeci), obowiązują zasady następujące:

a) jeżeli do uiszczenia opłaty jest obowiązany komisant, to ma wykonanie umowy zapisać do części rejestru, obejmującej miesiąc, w którym przyjął ofertę osoby trzeciej, względnie w którym otrzymał zawiadomienie o przyjęciu swojej oferty przez osobę trzecią (lub stwierdził w inny sposób, że osoba trzecia ofertę przyjęła);

b) jeżeli do uiszczenia opłaty obowiązany jest komitent, to ma wykonanie umowy zapisać do części rejestru, obejmującej miesiąc, w którym otrzymał zawiadomienie o zawarciu umowy z osobą trzecią."

18) W § 122 cztery ostatnie ustępy otrzymują brzmienie następujące:

„Uiszczenie opłat, zapisanych do jednego zeszytu rejestru, ma nastąpić w dwóch ratach, a mianowicie: 1) sumę opłat, zapisanych do rejestru za dany miesiąc w tymże miesiącu, należy uiścić do 10 dnia miesiąca następnego, 2) sumę opłat, zapisanych do rejestru za dany miesiąc w miesiącu następnym (z powodu otrzymania wiadomości o odejściu okrętu lub ostornowaniu—dopiero w ostatnim dniu miesiąca danego albo po upływie tego miesiąca) należy uiścić do 10 dnia drugiego miesiąca następującego po danym miesiącu (np. opłaty, które do rejestru za styczeń zapisano dopiero w lutym, należy uiścić do dnia 10 marca).

W deklaracji według wzoru 2 (§ 44) należy po wyrazie „od" wpisać wyrazy „biletów okrętowych (art. 92 ustawy o opłatach stemplowych); rata pierwsza" (względnie „druga") „za miesiąc . . . 19 . . r."

W rejestrze należy — stosownie do postanowień, zawartych w poprzednich dwóch ustępach niniejszego paragrafu — dokonywać podsumowania dwukrotnie i obok każdej sumy wymienić w kolumnie 18 datę uiszczenia oraz pozycję dziennika przychodu, prowadzonego przez kasę skarbową.

Rejestr za każdy miesiąc, uzupełniony w sposób, podany w ustępie poprzednim, należy złożyć urzędowi skarbowemu (§ 16) najpóźniej w dniu 10 drugiego miesiąca, następującego po tym miesiącu, którego rejestr dotyczy. Pozycje rejestru, tyczące się emigrantów, urząd skarbowy sprawdza przez porównanie z księgami i aktami urzędu emigracyjnego; przepis ten nie uchyla prawa urzędu emigracyjnego do badania pism i ksiąg przedsiębiorstwa okrętowego, w jego centrali i w zakładach filjalnych".

19) § 123 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kolejowy list przewozowy, za którym nadano dwa lub więcej przedmiotów, podlega opłacie jednokrotnej. Opłata wynosi:

1) 10 gr. od każdego arkusza, jeżeli przesyłka jest:

a) na kolejach normalnotorowych mniejsza niż półwagonowa;

b) na kolejach wąskotorowych mniejsza, niż wagonowa;

2) 1 zł. od każdego arkusza, jeżeli przesyłka jest na kolejach normalnotorowych co najmniej półwagonowa, a na kolejach wąskotorowych wagonowa.

Za przesyłkę półwagonową uważa się na kolejach normalnotorowych tę, której waga wynosi 5.000 kg., a za wagonową na kolejach wąskotorowych tę, której waga wynosi 3.000 kg. (p. 2 części II-ej, taryfy towarowej kolei normalnotorowych, stanowiącej załącznik do Nr. 112 Dz. U. R. P. z 1927 r. oraz p. 2 części II-ej taryfy towarowej kolei wąskotorowych, stanowiącej załącznik do Nr. 22 poz. 201 Dz. U. R. P. z 1928 r.).

Opłacie jednokrotnej podlega także list przewozowy, za którym nadano na kolei wąskotorowej przesyłkę wagonową, załadowaną do dwu lub więcej wagonów (Cz. I taryfy towarowej kolei wąskotorowych Nr. 22 poz. 201, Dz. U. R. P. z 1928 r. str. 6, punkt „e" odchyleń od art. 56 — w brzmieniu ustalonem w § 1, dziale A, rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23 czerwca 1928 r., Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 602).

Opłacie w wysokości 10 gr., względnie 1 zł., podlega również każdy arkusz dodatkowy (§ 6 punkt 9d, regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych załączonego do Nr. 89, poz. 783 Dz. U. R. P. z 1928 r. oraz art. 6, § 6 punkt „e" Konwencji Międzynarodowej, ogłoszonej w Nr. 73, poz. 667 Dz. U. R. P. z 1928 r.).

Wtórnik listu przewozowego (§ 8 punkty 6 i 7 powołanego regulaminu przewozu) nie podlega opłacie (art. 93, ustęp drugi).

Do dokumentów kolejowych, wręczanych kolei przez wysyłającego i podlegających opłacie, nie mających jednak charakteru listu przewozowego, należą: wykaz co do przesyłki czasopism (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 128, poz. 913, str. 1757, punkt 8), wykaz przesyłkowy na przewóz stały pieczywa (Część II taryfy towarowej kolei normalnotorowych—Dz. U. R. P. z 1927 r., Nr. 112, poz. 953, str. 14, punkt 62 lit. c) i list ekspresowy (Regulamin przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych, Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 89, poz. 783, § 52)".

20) § 124 uzupełnia się następującym ustępem końcowym: „Przepisy ustępu poprzedniego nie ty-

czą się bezpośrednich listów przewozowych na przesyłki do stacyj, położonych na obszarze Wolnego Miasta Gdańska".

21) § 129 otrzymuje brzmienie następujące: „Wpłaty i wypłaty, wymienione w art. 96, są wolne od opłat — jako dokonywane z tytułu ubezpieczenia przymusowego lub z tytułu ubezpieczenia dobrowolnego, zawartego z instytucją ubezpieczeń przymusowych, powołaną do życia przez ustawę (art. 97, punkt 1), w przypadkach następujących:

1) w zakresie ubezpieczenia na wypadek choroby — gdy są dokonywane na mocy ustawy z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272), obowiązującej na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego (art. 103 powołanej ustawy oraz rozporządzenie z dnia 27 lipca 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 578)— w szczególności też w przypadkach, przewidzianych w art. 8 i 13 powołanej ustawy — albo na mocy §§ 165 — 536 niemieckiej ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Pr. Rzeszy Niem. str. 509), obowiązującej w górnośląskiej części województwa śląskiego — w szczególności też w przypadkach, przewidzianych w §§ 176, 313 i 495 niem. ordynacji ubezpieczeniowej;

2) w zakresie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia i ubezpieczenia na wypadek braku pracy — gdy są dokonywane na mocy ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650), względnie na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911); powołane akty ustawodawcze obowiązują na całym obszarze Rzeczypospolitej (art. 40 ustawy i art. 170 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej);

3) w zakresie ubezpieczenia od wypadków — gdy są dokonywane: a) na mocy ustaw austrjackich, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148), a obowiązujących w myśl powołanej ustawy z r. 1924 na obszarze b. dzielnic austrjackiej i rosyjskiej — w szczególności też w przypadkach, przewidzianych w art. V i VI ustawy austrjackiej z dnia 20 lipca 1894 r. (austr. Dz. P. P. Nr. 168), jak również w przypadku, gdy zrzeszenie przedsiębiorców, wymienione w § 58 ustawy austrjackiej z dnia 28 grudnia 1887 r. (austr. Dz. P. P. Nr. 1 z 1888 r.) przyrzeka drogą umowy korzyści, przewyższające minimum ustawowe; b) na mocy §§ 537 — 1225 niemieckiej ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Pr. Rzeszy Niem., str. 509), obowiązującej na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego—w szczególności też w przypadkach. przewidzianych w §§ 550 — 552, 927 — 929, 1061 i 1064 niem. ordynacji ubezpieczeniowej; c) na mocy ustawy z dnia 8 listopada 1921 r. w przedmiocie zaopatrzenia pracowników polskich kolei państwowych w b. zaborze austrjackim w razie nieszczęśliwych wypadków (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 2, poz. 5); d) na mocy ustawy z dnia 26 listopada 1925 r. w sprawie uzupełnienia odszkodowania osób dotkniętych skutkami nieszczęśliwych wypadków przy pracy w b. dzielnicy rosyjskiej lub na wychodźtwie w Rosji (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 892);

4) w zakresie ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do pracy oraz ubezpieczenia członków rodziny na wypadek śmierci ubezpieczonego:

a) na obszarze b. dzielnicy austrjackiej na mocy ustawy z dnia 28 lipca 1889 r. o bractwach górniczych (austr. Dz. P. P. Nr. 127) wraz z późniejszemi jej zmianami i uzupełnieniami, w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 339), w szczególności też w przypadkach, przewidzianych w § 11 tej ustawy;

b) na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego — na mocy §§ 1226 — 1500 niemieckiej ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Pr. Rzeszy Niem. str. 509)—w szczególności też w przypadkach, przewidzianych w §§ 1243, 1244 i 1472 — 1483 tej ordynacji; na mocy ustawy o bractwach górniczych (Zb. Ustaw pruskich z 1912 r., str. 137)—w szczególności w przypadkach, przewidzianych w §§ 13 i 17 tej ustawy oraz na mocy rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 10 września 1920 r. w przedmiocie kasy emerytalnej robotników kolei żelaznych w b. dzielnicy pruskiej (Dz. Urz. Nr. 56, poz. 455);

c) na całym obszarze Rzeczypospolitej: na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) — w szczególności też w przypadkach, przewidzianych w art. 9 i 10 powołanego rozporzadzenia".

22) § 130 ulega skreśleniu.

23) Ustęp pierwszy § 134 otrzymuje brzmienie następujące: „Zarówno zaliczki (punkt „a" art. 100), jako też resztę należności rocznej (punkt „b"), należy uiścić — w sposób, wskazany w § 44 niniejszego rozporządzenia — w tej kasie skarbowej, w której okręgu ma siedzibę centrala polskiego zakładu ubezpieczeń, względnie główne przedstawicielstwo zakładu zagranicznego (art. 69 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r., Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64)."

24) § 141 otrzymuje brzmienie następujące:

„Na mocy ustępu trzeciego art. 103 (zdania pierwszego) oraz ustępu ostatniego tegoż artykułu — wolne są od opłaty stemplowej wpłaty na udziały w spółdzielni:

1) która swą podstawową działalność według statutu i faktycznie ogranicza tylko do swych członków,

2) która podstawową działalność rozciąga wprawdzie na osoby, nie będące jej członkami, jeżeli członkowie — poza dywidendą od udziałów w granicach, zakreślonych ustępem drugim art. 57 ustawy o spółdzielniach — do żadnego dalszego udziału w zyskach nie są dopuszczeni,

3) która, rozciągając działalność podstawową na osoby, nie będące jej członkami, przelewa do funduszu zasobowego (art. 56 ustawy o spółdzielniach) lub do funduszów, które według statutu nie

podlegają podziałowi między członków (art. 81, ustęp trzeci, ustawy o spółdzielniach) kwoty, obliczone co do niečzłonków na tych samych zasadach, jakie posłużyły do ustalenia nadpłat i zwrotów, przyznanych członkom.

Za nadpłaty i zwroty uważa się sumy, przyznane członkom z zysku według podziału, dokonanego w myśl przepisu, zamieszczonego w statucie na mocy ustępu trzeciego art. 57 ustawy o spółdzielniach".

25) Po § 146 umieszcza się następujący § 146a: „Pisma, wymienione w art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 listopada 1927 r. o popieraniu naftowego ruchu wiertniczego (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 885), są wolne od opłat, przewidzianych w art. 102, 105, 106 i 109, w razie sporządzenia ich najpóźniej w dniu 24 listopada 1929 r.

Jeżeli spółka ma na celu prowadzenie kopalń naftowych, a nadto wykonywanie innych czynności zarobkowych, to przewidziane w art. 5 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej uwolnienie od opłat stemplowych, unormowanych w art. 102, 105 i 109, nie tyczy się tej części kapitału spółki, która jest przeznaczona do prowadzenia tych innych czynności, a uwolnienie od opłaty stemplowej, unormowanej w art. 106, tyczy się wkładów rzeczowych tylko o tyle, o ile obejmują te nieruchomości lub pola naftowe, na których mają być urządzone kopalnie naftowe. Strony obowiązane są podać organowi urzędowemu właściwemu do wymierzenia opłaty stemplowej (art. 17), jaka część kapitału spółki lub wkładów rzeczowych posiada warunki uwolnienia od opłaty stemplowej, wymienione w zdaniu poprzedniem.

W przypadkach, wymienionych w art. 5 powołanego rozporządzenia z 1927 r. opłata ma być wymierzona nawet wówczas, gdy według treści kontraktu spółki zachodzą warunki zupełnego uwolnienia od opłaty. Opłata wymierzona — a w przypadku, wymienionym w ustępie drugim niniejszego paragrafu, odpowiednia część opłaty — ulega odroczeniu do upływu dwóch lat i dwóch miesięcy od dnia sporządzenia pisma, stwierdzającego umowę o zawiązanie spółki. Kwota odroczona ulega umorzeniu w razie przedstawienia urzędowi skarbowemu — przed upływem terminu odroczenia — świadectwa okręgowego urzędu górniczego, stwierdzającego, że przed upływem lat dwóch od sporządzenia pisma, stwierdzającego umowę o zawiązanie spółki rozpoczęto prace wiertnicze. W razie nieprzedstawienia tego świadectwa spółka ma przed upływem terminu odroczenia uiścić kwotę odroczoną; nieuiszczenie opłaty w tym terminie spowoduje wymierzenie zapomocą nakazu płatniczego (art. 33, ustęp ostatni) kwoty należnej wraz z podwyżką w wysokości 5-krotnej (art. 42).

Notarjusz, mający siedzibę poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki oraz sekretarjat sądu, mającego siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, mają — w razie niepobrania lub tylko częściowego pobrania opłaty na mocy niniejszego paragrafu — przesłać urzędowi skarbowemu uwierzytelniony odpis pisma, co do którego opłata lub jej część ulega odroczeniu".

26) § 157 uzupełnia się następującym ustępem końcowym: „Uprawnienia, przyznane w ustępie poprzednim spółdzielniom, służą również komunalnym kasom oszczędności (rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r., Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) oraz gminnym kasom pożyczkowo-oszczędnościowym (rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r., Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1069)".

27) § 163 otrzymuje brzmienie następujące: „Przepis punktu 2 art. 141 tyczy się również: a) takich podań, wystosowanych do polskich urzędów konsularnych, które wniesiono nie do urzędu konsularnego bezpośrednio, lecz za pośrednictwem urzędu państwowego, mającego siedzibę w Polsce; b) do podań, złożonych w urzędzie konsularnym, a wystosowanych do urzędu państwowego, mającego siedzibę w Polsce. Podania takie podlegają opłatom konsularnym (§ 17 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 1 kwietnia 1928 r., Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 474 oraz ustęp 5 uwag do poz. 52 taryfy, załączonej do tegoż rozporządzenia). W przypadkach, wymienionych w punkcie a), stosuje się taryfę opłat konsularnych (a nie ustawę o opłatach stemplowych) do wszelkich podań, należących do zakresu działania urzędów konsularnych, a zatem nietylko wówczas, gdy petent (w napisie podania lub jego treści) wystąpił z wnioskiem, aby podanie zostało przesłane urzędowi konsularnemu, ale także wówczas, gdy urząd, mający siedzibę w Polsce, do którego podanie wniesiono, mimo braku takiego wniosku, odstąpił podanie właściwemu urzędowi konsularnemu.

W myśl punktu 13 art. 141 są wolne od opłaty podania w sprawach pożyczek państwowych".

28) § 164 uzupełnia się następującym ustępem trzecim: „Załatwienie podania mimo nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty stemplowej, a mianowicie na tej podstawie, że uiszczenie opłaty nie jest możliwe bez dotkliwego uszczerbku majątkowego (art. 142, punkt 17), urząd, załatwiający podanie, winien umotywować zapomocą notatki na referacie załatwienia".

29) Ustęp czwarty § 168 otrzymuje brzmienie następujące: „Adresat winien przy odbiorze zawiadomienia uiścić pojedyńczą opłatę pocztową, przypadającą według taryfy za kartkę pocztową (§ 2 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 sierpnia 1928 r., Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 702). Jeśliby odmówił uiszczenia, to poczta zwraca pismo jako niedoręczone urzędowi wysyłającemu, który ma pismo to przechować przy podaniu".

30) W § 170 zdanie drugie ustępu trzeciego otrzymuje brzmienie następujące: „W przypadku doręczenia za pośrednictwem poczty należy wezwanie wysłać jako przesyłkę poleconą za zwrotnem poświadczeniem odbioru. Adresat winien przy odbiorze wezwania uiścić pojedyńczą opłatę pocztową, przypadającą według taryfy za kartkę pocztową, za polecenie i za zwrotne poświadczenie odbioru. Jeżeliby odmówił uiszczenia opłat, poczta pomimo to wezwanie doręcza za pokwitowaniem na zwrotnem poświadczeniu odbioru i na pocztowym dowodzie odbioru, a nieuiszczoną opłatę pocztową ściąga w drodze administracyjnej".

W tymże paragrafie część druga ustępu ostatniego (po średniku) otrzymuje brzmienie następujące: „urząd skarbowy zarządza następnie przymusowe ściągnięcie opłaty wraz z karą za zwłokę (ustawa z dnia 31 lipca 1924 r., Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), którą oblicza się za czas od upływu czterech tygodni po doręczeniu wezwania".

Wzór 13, załączony do § 170, otrzymuje brzmienie, podane w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

31) § 171 otrzymuje brzmienie następujące: „Jeżeli wcale nie uiszczono opłaty od podania, wniesionego — bez pośrednictwa polskiego urzędu konsularnego — przez osobę, zamieszkałą zagranicą, lub uiszczono opłatę niedostatecznie, to podanie ma być mimo to załatwione, a odpowiedź na podanie ma być przesłana temu urzędowi konsularnemu Rzeczypospolitej Polskiej, w którego okręgu petent ma mieszkanie lub siedzibę; urząd, który załatwił podanie, podaje urzędowi konsularnemu kwotę, której nie uiszczono. Urząd konsularny doręcza odpowiedź petentowi za pobraniem opłaty konsularnej, przewidzianej w pozycji 60 (ustępie 1b) taryfy opłat konsularnych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 49, poz. 474)".

32) Zdanie drugie § 172 otrzymuje brzmienie następujące: „Izba Skarbowa zawiadamia o rozstrzygnięciu petenta oraz urząd, który przesłał wniosek o zwrot i zarazem zwraca temu urzędowi jego akta".

33) § 178 otrzymuje brzmienie następujące: „W razie doręczenia świadectwa za pośrednictwem polskiego urzędu konsularnego osobie, zamieszkałej zagranicą, mimo nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty, urząd, który świadectwo sporządził, podaje należną kwotę urzędowi konsularnemu, który pobiera tę kwotę jako opłatę konsularną (pozycja 60, punkt 2, taryfy opłat konsularnych, załączonej do rozporządzenia z dnia 1 kwietnia 1928 r., Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 474)."

34) § 175 (w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem z dnia 9 grudnia 1927 r., Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 4, poz. 29) uzupełnia się następującym ustępem drugim: „Koncesja na przemysł gospodni (art. 8, punkt 6, powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej) podlega opłacie w wysokości 10 zł., jeżeli ma za przedmiot hotel, dom zajezdny lub pensjonat z ilością pokojów, wynoszącą nie więcej niż pięć."

35) §§ 179 i 180 ulegają skreśleniu.

36) Ustęp pierwszy § 184 otrzymuje brzmienie następujące: „Aż do dalszego zarządzenia mogą być używane znaczki stemplowe, sporządzone według wzorów, opisanych w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1924 r. (Monitor Polski Nr. 142, poz. 412) — z wyjątkiem znaczków stemplowych wartości 40 gr., 50 gr. i 1 zł., wycofanych z obiegu obwieszczeniami Ministra Skarbu z dnia 6 listopada 1925 r. (Monitor Polski Nr. 261, poz. 1075) i z dnia 7 grudnia 1925 r. (Monitor Polski Nr. 289, poz. 1217)."

§ 2. Dwa ostatnie ustępy §-u 34 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 3 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 913) otrzymują brzmienie następujące:

„Istnienie warunku, wymienionego w ustępie poprzednim, ma być udowodnione zaświadczeniem komitetu rozbudowy miasta, względnie magistratu, stwierdzającem przyznanie krótkoterminowego kredytu budowlanego (art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast i § 11 rozporządzenia niniejszego) lub zatwierdzenie krótkoterminowego kredytu budowlanego, przewidzianego w art. 28 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, a uzyskanego na warunkach, zatwierdzonych przez Ministra Skarbu.

Sporządzenie — bez uiszczenia opłaty stemplowej, a na mocy punktu 2 lub 3 art. 31 pisma, stwierdzającego bądź zawarcie umowy o zakup materjałów budowlanych (art. 66 i 67 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r., o opłatach stemplowych, Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) lub o roboty budowlane (art. 90 ustęp pierwszy tejże ustawy) bądź wykonanie takiej umowy (art. 72 oraz art. 90, ustęp drugi, tejże ustawy), jest dopuszczalne tylko w razie umieszczenia na tem piśmie adnotacji w formie następującej: „Wolne od opłaty stemplowej na mocy art. 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, a na skutek otrzymania kredytu budowlanego (decyzja $\frac{\text{komitetu rozbudowy miasta}}{\text{magistratu}}$ w . . . . z dnia . . . L . . . .)". Wystawca rachunku lub innego pisma, stwierdzającego wykonanie umowy (art. 72, ustęp drugi ustawy o opłatach stemplowych), zaopatrzonego w powyższą adnotację, ma nadto sporządzić odpis tego pisma i przechowywać go przez trzy lata".

§ 3. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 130, poz. 780) obowiązuje nadal z następującemi zmianami:

W § 1 wyrazy: „na czas do końca 1927 r.", w § 2 wyrazy: „ustanowionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 697)" oraz w § 8 wyrazy: „ustanowiony rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 697)" — ulegają skreśleniu.

b) tekst podany w § 7 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu otrzymuje brzmienie następujące: „Podatnik ma po zapisaniu do rejestru wszystkich pism, względnie czynności prawnych, za dany miesiąc podsumować kwoty opłat, do sumy w ten sposób obliczonej dodać 10% i sumę łączną wnieść do kasy skarbowej w terminie, podanym w ustępie drugim niniejszego paragrafu".

§ 4. Uchyla się § 11 rozporządzenia z dnia 17 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 274).

§ 5. § 65 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 588) otrzymuje brzmienie następujące: „Przepisy § 60

działów B i C § 61, punktu „c" § 62 oraz § 63 mają zastosowanie również do urzędów opłat stemplowych".

§ 6. Punkty: 4, 5, 16, 17 i 18 §-u 1 oraz punkt „b" § 3 mają być zastosowane po raz pierwszy do pism i czynności prawnych, podlegających uiszczeniu bezpośredniemu, a sporządzonych przez podatnika w kwietniu 1929 r. oraz do pism, podlegających uiszczeniu bezpośredniemu, a otrzymanych przez podatnika w kwietniu 1929 r.

Punkt 7 § 1 ma zastosowanie do pism, sporządzonych po upływie dwóch tygodni od ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Inne przepisy niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Poczt i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dnia 25 lutego 1929 r. (poz. 237).

(Wzór 13 do § 170).

(Strona pierwsza).

dnia 19 r.

L.

Przy wnoszeniu opłaty należy przedstawić niniejsze zawiadomienie lub powołać się na powyższą liczbę.

Przy podaniu z daty 19

w przedmiocie

brak opłaty stemplowej w kwocie zł. gr.

Należy złożyć w podpisanym urzędzie znaczki wartości powyższej lub zamiast niej kwit którejkolwiek kasy skarbowej z uiszczenia tej kwoty gotówką. W razie niedostarczenia znaczków stemplowych lub kwitu kasowego w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia niniejszego wezwania nastąpi ściągnięcie przymusowe powyższej kwoty wraz z karą za zwłokę i kosztami ekzekucyjnemi.

(Podpis)

(Określenie urzędu i oddziału kancelaryjnego).

(Strona druga).

Urzędownie. Za zwrotnem poświadczeniem odbioru.
Opłatę pocztową uiści adresat.

P.

ul.

poczta

(Dz. U. R. P. z dnia 13 kwietnia 1929 r., Nr. 23 poz. 237).

122.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu *).

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

209. *(Art. 76).* W dziale VII wykładni Nr. 43, w brzmieniu ustalonem wykładnią Nr. 168, ogłoszoną w Nr. 23 Dziennika Urzędowego Min. Skarbu z r. 1928, ustęp czwarty otrzymuje brzmienie następujące: „Instytucja emitująca **nie** uzależnia przepisania własności papieru wartościowego od uprzedniego uiszczenia opłaty od indosu, jeżeli indosantem jest osoba wykonywająca czynności bankowe w Polsce". (L. D. V. 2185/6/29).

Podatki konsumcyjne.

123.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 marca 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie rozdziału ostatecznych kontyngentów cukru na czas od 1 października 1928 r. do 30 września 1929 r. pomiędzy poszczególne cukrownie.

Na zasadzie art. 1 i 16 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) zarządza się co następuje:

§ 1. Kontyngent zasadniczy tudzież zapasowy, wyznaczony w § 1 rozporządzenia z dnia 13 stycznia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 40) rozdziela się, zgodnie z postanowieniami art. 3 i 11 powyższej ustawy, pomiędzy wszystkie czynne w bieżącej kampanji cukrownie w sposób podany w przyległym załączniku.

§ 2. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Grodyński.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Załącznik do § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1929 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa (poz. 221).

L. p.	CUKROWNIA	Produkcja w kampanji 1928/29	Kontyngent zasadniczy pełny 51,8614% zmniejszony 50,9832%	Nad-kontyngent	Dodatek odległościowy	Dodatek wołyński	Razem na rynek wewnętrzny w kampanji 1928/29	Kontyngent zapasowy w wys. 16%
		w kwintalach						
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Strzelce	19.726	10.230	—	—	—	10.230	1.637
2	Czersk	23.799	12.343	—	—	—	12.343	1.975
3	Korzec	27.028	14.017	1.622	701	1.500	17.840	2.243
4	Cielce	30.116	15.619	1.807	—	—	17.426	2.499
5	Model	30.270	15.699	1.816	—	—	17.515	2.512
6	Młynów	31.525	16.349	1.892	—	—	18.241	2.616
7	Irena	32.146	16.671	1.929	—	—	18.600	2.667
8	Trawniki	33.141	17.187	1.988	344	—	19.519	2.750
9	Milejów	33.396	17.320	2.004	346	—	19.670	2.771
10	Krasiniec	34.834	18.065	—	—	—	18.065	2.890
11	Łanięta	35.646	18.487	1.426	—	—	19.913	2.958
12	Chełmica	37.373	19.382	—	—	—	19.382	3.101
13	Wieluń	39.526	20.499	1.581	—	—	22.080	3.280
14	Garbów	39.789	20.635	1.592	413	—	22.640	3.302
15	Guzów	43.286	22.449	—	—	—	22.449	3.592
16	Opole - Lub.	43.431	22.524	—	450	—	22.974	3.604
17	Michałów	44.685	23.174	—	—	—	23.174	3.708
18	Zakrzówek	46.855	24.300	—	486	—	24.786	3.888
19	Rejowiec	47.863	24.822	—	496	—	25.318	3.972

L. p.	CUKROWNIA	Produkcja w kampanji 1928/29	Kontyngent zasadniczy pełny 51,8614% zmniejszony 50,9832%	Nad-kontyngent	Dodatek odległościowy	Dodatek wołyński	Razem na rynek wewnętrzny w kampanji 1928/29	Kontyngent zapasowy w wys. 16%
		w k w i n t a l a c h						
1	2	3	4	5	6	7	8	9
20	Nieledew	48.205	25.000	—	750	—	25.750	4.000
21	Izabelin	50.068	25.526	—	—	—	25.526	4.155
22	Ostrowite	52.331	26.680	—	—	—	26.680	4.342
23	Włostów	55.412	28.251	—	575	—	28.826	4.598
24	Choceń	56.926	29.023	—	—	—	29.023	4.724
25	Świecie	57.164	29.144	—	—	—	29.144	4.743
26	Babino-Tom.	58.605	29.879	—	1.520	1.500	32.899	4.863
27	Klemensów	59.956	30.568	—	933	—	31.501	4.975
28	Lublin	60.061	30.621	—	623	—	31.244	4.984
29	Leśmierz	61.768	31.491	—	—	—	31.491	5.125
30	Wożuczyn	62.201	31.712	—	968	—	32.680	5.161
31	Chybie	65.150	33.216	—	1.014	—	34.230	5.406
32	Józefów	67.527	34.428	—	—	—	34.428	5.603
33	Częstocice	67.576	34.452	—	701	—	35.153	5.607
34	Ciechanów	70.369	35.876	—	—	—	35.876	5.839
35	Borowiczki	70.371	35.877	—	—	—	35.877	5.839
36	Zbiersk	71.161	36.280	—	—	—	36.280	5.905
37	Dobrzelin	72.498	36.962	—	—	—	36.962	6.016
38	Mała-Wieś	74.257	37.859	—	—	—	37.859	6.162
39	Pakość	78.307	39.924	—	—	—	39.924	6.498
40	Szpanów	78.829	40.190	—	2.044	1.500	43.734	6.541
41	Strzyżów	79.813	40.691	—	1.242	—	41.933	6.623
42	Mełno	80.076	40 825	—	—	—	40.825	6.645
43	Ostrowy	83.040	42.337	—	—	—	42.337	6.891
44	Karwice-Ozier.	85.063	43.368	—	2.206	1.500	47.074	7.058
45	Łubna	86.372	44.035	—	1.344	—	45.379	7.167
46	Gosławice	88.573	45.157	—	—	—	45.157	7.350
47	Unisław	95.535	48.707	—	—	—	48.707	7.927
48	Dobre	101.906	51.955	—	—	—	51.955	8.456
49	Tuczno	110.131	56.148	—	—	—	56.148	9.138
50	Horodenka	113.350	58.130	—	2.939	—	61.069	9.406
51	Wierzchosławice	121.028	61.704	—	—	—	61.704	10.043
52	Zduny	122.964	62.691	—	—	—	62.691	10.203
53	Szamotuły	123.472	62.950	—	—	—	62.950	10.246
54	Janikowo	125.047	63.753	—	—	—	63.753	10.376
55	Środa	129.084	65.811	—	—	—	65.811	10.711
56	Gniezno	129.098	65.818	—	—	—	65.818	10.712
57	Pelplin	133.870	68.251	—	—	—	68.251	11.108
58	Brześć Kuj.	134.767	68.709	—	—	—	68.709	11.183
59	Żnin	150.994	76.982	—	—	—	76.982	12.529
60	Września	167.288	85.289	—	—	—	85.289	13.881
61	Gostyń	176.480	89.975	—	—	—	89.975	14.644
62	Nakło	180.744	92.149	—	—	—	92.149	14.998
63	Witaszyce	182.927	93.262	—	—	—	93.262	15.179
64	Miejska Górka	192.371	98.077	—	—	—	98.077	15.963
65	Kruszwica	194.332	99.077	—	—	—	99.077	16.125
66	Kościan	194.574	99.200	—	—	—	99.200	16.145
67	Mątwy	201.243	102.600	—	—	—	102.600	16.699
68	Przeworsk	205.736	104.891	—	3.201	—	108.092	17.072
69	Chodorów	208.162	106.128	—	5.398	—	111.526	17.273
70	Opalenica	344.960	175.872	—	—	—	175.872	28.624
71	Chełmża	366.172	186.686	—	—	—	186.686	30.384
	Razem:	6.722.349	3.433.959	17.657	28.694	6.000	3.486.310	557.810

(Dz. U. R. P. z dnia 11 kwietnia 1929 r. Nr. 22, poz. 221).

124.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 marca 1929 r.

L. D. IV. 399/3/29,

w sprawie przywozu z zagranicy napojów spirytusowych.

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie. Wilnie, Pozaniu, Mysłowicach i Lwowie.

Na mocy paragrafu 413. pkt. 3 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1928 r. (DURP. Nr. 60, poz. 556). dotyczącego wprowadzenia monopolu spirytusowego, napoje spirytusowe, przewożone z zagranicy przez koncesjonowanych sprzedawców do dalszej sprzedaży, muszą odpowiadać obowiązującym w kraju przepisom co do najwyższej dopuszczalnej mocy alkoholu, co do pojemności butelek i zawartości płynu w butelkach, co do opakowania i oznaczania napojów, jak też wszystkim innym przepisom o wyrobie i sprzedaży, wódek gatunkowych, zawartym w części IV tegoż rozporządzenia.

W związku z tem poleca się udzielić podległym urzędom celnym I kl., jako upoważnionym, zgodnie z § 411 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1928 r., do odprawy napojów alkoholowych, wyjaśnień następujących:

1) Przywóz z zagranicy napojów spirytusowych może nastąpić jedynie za pozwoleniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu, a to w myśl § 412 powyższego rozporządzenia. Importer otrzymuje z Min. Przemysłu i Handlu oryginał pozwolenia, urząd zaś celny — odpis tegoż (punkt 57 Instrukcji do rozp. z dnia 7 lutego 1928 r. — Dz. Urzęd. Nr. 18 z 1928 r.).

2) Do napojów alkoholowych, które mogą być przywożone z zagranicy za osobnem pozwoleniem, należą napoje, wymienione w § 311 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1928r., a to wódki gatunkowe, naturalne wódki owocowe i zbożowe, jak również likiery, rumy, araki i koniaki. Poszczególne punkty tego paragrafu zawierają bliższe określenie gatunków wódek.

3) Zabronione jest dodawanie do wódek gatunkowych (§§ 314 i 315 rozp.): a) sacharyny, syropu, cukru skrobiowego (glukozy), oraz innych środków słodzących, b) gliceryny lub innych szkodliwych dla zdrowia domieszek, powiększających gęstość trunków i c) środków zaostrzających działanie alkoholu.

4) Przywóz z zagranicy wódek czystych (białych), stanowiących czysty alkohol etylowy, rozcieńczony wodą, bez jakichkolwiek innych dodatków, jest zupełnie zabroniony, a to ze względu na postanowienia art. 1 ust. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 26 marca 1927 r. (DURP. Nr. 32, poz. 289).

5) Gdy gatunek wódki co do dopuszczalności przywozu (pkt. 3 i 4) wzbudza przy odprawie celnej wątpliwości, lub też gdy strona zgłasza w tym względzie odpowiednie zażalenie, sprawę—przed wypuszczeniem towaru do wolnego obrotu — należy przedstawić Ministerstwu Skarbu do decyzji, odbierając z każdego gatunku po dwie półlitrowe próby i postępując z temi próbami według postanowień § 31 rozporządzenia o postępowaniu celnem (DURP. Nr. 11, poz. 64 z 1921 r.).

6) Wymienione w pkt. 2 napoje spirytusowe mogą być przywożone w naczyniach o pojemności nie innej, jak: 2. 1, 0,75, 0,5; 0,25; 0,10 i 0,05 litra (art. 25 ustępu 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26/III. 1927 r.—DURP. Nr. 32, poz. 289).

7) Moc wszystkich tych napojów, nie wyłączając likieru, rumu, araku, koniaku i t. p., nie może być mniejsza od 16 % oraz nie może przewyższać 45% objętości przy + 15° C. (§ 311 pkt. 8 rozp. z dnia 7 lutego 1928 r.).

8) Naczynia, zawierające zagraniczne napoje spirytusowe, muszą być zamknięte lakiem bądź kapslami lub kapselinami, nałożonemi na korek i zaopatrzonemi w odcisk pieczęci fabrycznej, ewentualnie w inny sposób, uznany przez Ministerstwo Skarbu. Przy zamykaniu kapseliną, zamiast pieczętowania, mogą być nakładane na naczynia (na korek) odpowiednie naklejki papierowe, zanurzone wraz z szyjką butelki w kapselinę.

Każde naczynie z napojami musi być zaopatrzone w etykietę, na której winna być wymieniana nazwa i rodzaj napoju, ilość i moc napoju oraz firma i siedizba firmy.

Umieszczanie na etykiecie nazw i oznaczeń, mogących wprowadzić kupującego w bład co do jakości, pochodzenia, rodzaju i zawartości napoju, etykietą oznaczonego, jest zabronione (§ 343 punkty: 1 — 4 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1928 r.).

9) Odchylenia miary i mocy w napojach, przeznaczonych do sprzedaży, w porównaniu z miarą i mocą, oznaczonemi na etykietach, mogą być następujące: odchylenie miary — 1% przy temperaturze płynu + 12° R. = 15° C., odchylenie mocy — 0,5 stopnia hektolitrowego, niezależnie od mocy napoju.

10) Napoje spirytusowe, nie odpowiadające wymienionym wyżej warunkom, nie mogą być wpuszczane do kraju i podlegają zwrotowi zagranicę, o ile nie zachodzi przy przywozie tychże naruszenie przepisów o opłatach celnych i obrocie towarowym z zagranica, zawartych w artykułach 45—53 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r., a ustalających za takie naruszenie specjalne kary.

11) Powyższe ograniczenia nie maja zastosowania do napojów spirytusowych, przywożonych na podstawie pozwoleń Ministerstwa Przemysłu i Handlu przez fabryki do dalszego przerobu (przeważnie w beczkach), jak również przez osoby prywatne do własnego użytku (§ 413 punkt 2 lit. a) i c) rozporządzenia z dnia 7 lutego 1928 r.).

12) Dla orjentacji urzędów celnych pozwolenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu, udzielane fabrykom lub firmom, specjali upoważnionym do przerobu napojów, będą zaopatrywane w klauzulę: „luzem — w beczkach do dalszego przerobu, § 413 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dn. 7

lutego 1928 r. DURP. Nr. 60", w klauzulę zaś: „w przepisowem opakowaniu § 413 punkt 3 rozp. Ministerstwa Skarbu z dnia 7 lutego 1928 r. (DURP. Nr. 60)", o ile będą dotyczyły koncesjonowanych sprzedawców, upoważnionych do dalszej sprzedaży.

Klauzulę te będą umieszczane na pozwoleniach odręcznie lub za pomocą stempla.

Wkońcu zaznacza się, iż personel urzędów celnych, odprawiających napoje spirytusowe, winien być również dokładnie obeznany z postanowieniami §§ 411—420 rozp. z dnia 7 lutego 1928 r. o przywozie spirytusu i wyrobów spirytusowych z zagranicy, jak też paragrafów 421 — 438 tegoż rozporządzenia oraz punktów 58 i 60 Instrukcji z dnia 9 maja 1928 r., ogłoszonej w Nr. 18 Dziennika Urzędowego Min. Skarbu z 1928 r. pod poz. 227.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. Rasiński.*

(Monitor Polski z dnia 4 kwietnia 1929 roku Nr. 78, poz. 164).

125.

OKÓLNIK L. D. VI. 577/3/29.

W sprawie poboru oleju mineralnego za opustem podatkowym na potrzeby przemysłu rolnego.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydział Skarbowy w Katowicach.

Celem umożliwienia przemysłowcom rolnym nabywania olejów mineralnych za pośrednictwem organizacyj rolniczych zarządza się co następuje:

1) Stowarzyszenia (Syndykaty) rolnicze mogą sprowadzać i przechowywać oleje mineralne za opustem podatku dla przemysłowców rolnych tylko na podstawie wydanych im przez władzę skarbową uprawnień do poboru tych olejów.

2) O każdem wydaniu oleju mineralnego, przeznaczonego do orki motorowej, obowiązane jest odnośne Stowarzyszenie rolnicze natychmiast zawiadmić Inspektora Kontroli Skarbowej, w którego okręgu olej mineralny ma być zużyty, podając dokładny adres odbiorcy, ciężar gatunkowy ju i wagę netto w kilogramach.

3) Stowarzyszenie prowadzi i księgę przychodu i rozchodu oleju mineralnego według załączonego wzoru.

Do przemysłowców rolnych mają pod tym względem zastosowanie postanowienia § 21 rozporządzenia Ministra Skarbu z 13 października 1928 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 97, poz. 862).

4) Przy odbiorze oleju przez stowarzyszenie należny podatek za ujawnione nadmierne ubytki winien być natychmiast uiszczony.

5) Z końcem każdego roku kalendarzowego przeprowadza się obrachunek zużycia oleju mineralnego tak ze Stowarzyszeniem rolniczem uprawnionem do przechowywania olejów mineralnych za opustem podatkowym jak i z przedsiębiorstwem rolnem.

6) Przewidziane w przepisach normy dopuszczalnych ubytków magazynowych mają zastosowanie tylko do ubytków ujawnionych w składzie stowarzyszenia. Przepisany podatek za nadmierne ubytki ma być uregulowany przez Stowarzyszenie, które samo rozlicza się z uprawnionymi odbiorcami.

Natomiast wszelkie ubytki ujawnione u przedsiębiorców rolnych w miejscach zużycia oleju podlegają opodatkowaniu do pełnej wysokości przypadającego podatku; należny podatek za te ubytki opłaca odnośny przedsiębiorca rolny.

O powyższem należy zawiadomić podległe Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów.

Warszawa, dnia 28 marca 1929 r

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski.*

(Strona pierwsza).

Izba Skarbowa w ....
Urząd Akcyz i Monopolów ....

KSIĘGA

przychodu i rozchodu oleju mineralnego w składzie stowarzyszenia (syndykatu) rolniczego

w ....

(Strona druga).

L. p.	Sprawdzono						Ubytki drogowe w klg.		Zapłacono tytułem podatku za nadmierne ubytki				Wydano				UWAGI
	Data	Skąd	świadectwo przemysł. Nr., data	ciężar gatunkowy	waga netto w kg.		w granicach dozwolonych	nadmierne	kwota		Data	Kasa	Data	Nazwisko odbiorcy	Miejscowość	Waga netto w kg.	
					w/g świadectwa przewoz.	w rzeczywistości			zł.	gr.							

Przepisy celne.

126.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU ORAZ MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 29 marca 1929 r.

o związkach eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 7 września 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie mebli giętych.

W wykonaniu § 4 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 7 września 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie mebli giętych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 742) podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń, zgodnie z postanowieniami § 2 wzmiankowanego rozporządzenia, zostaje upoważniony „Związek Eksportowy Fabryk Mebli Giętych w Polsce" z siedzibą w Krakowie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Grodyński.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Monitor Polski z dnia 9 kwietnia 1929 roku Nr. 82, poz. 183).

127.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 marca 1929 r.,

dotyczące przepisów wykonawczych do rozporządzenia z dnia 12 listopada 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie wyrobów szklanych.

Na zasadzie § 5 rozporządzednia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 12 listopada 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie wyrobów szklanych (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 920) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Do wywozu zagranicę za zwrotem cła dopuszczone są wytwarzane w kraju szkło taflowe oraz wyroby i naczynia szklane ze szkła prasowanego, lanego lub dętego, również obrobione.

§ 2.

Do dokonywania odprawy celnej przy wywozie wymienionych w poprzednim paragrafie wyrobów szklanych oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów przy uiszczaniu cła (a nie ubocznych należności celnych) upoważnia się wszystkie kolejowe urzędy celne, położone na obszarze politycznym Rzeczypospolitej Polskiej, oraz Urząd Celny morski w Gdyni.

§ 3.

Przy odprawie celnej wywożonych za zwrotem cła wyrobów szklanych, jakoteż wystawianiu i przyjmowaniu kwitów wywozowych należy stosować się do zasad ustalonych.

1) w §§ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8; 9 i 10 przepisów wykonawczych Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1927 roku do rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 1 lipca 1927 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych, oraz niektórych wyrobów metalowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 24, 1927 r., poz. 260),

2) względnie, o ileby chodziło o wywóz wyrobów szklanych w przesyłkach pocztowych, do zasad ustalonych w okólniku L. DC/2228/II/25. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 15, poz. 427), a przytoczonych również w okólniku L. D. IV/356/3/27 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 6, poz. 71 z 22.II. 1928).

§ 4.

Tak powołane wyżej przepisy wykonawcze z dnia 30 lipca 1927 r., jak i wzór zaświadczenia eksportowego, dołączonego do tych przepisów, w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia ulegają zmianie o tyle, że tam, gdzie jest mowa o „wytworach hutniczych walcowanych, oraz niektórych wyrobach metalowych" należy odpowiednio rozumieć „wyroby szklane", natomiast tam, gdzie się mówi o „Związku Eksportowym Polskich Hut Żelaznych, Spółka z ogr. odpow. w Warszawie", należy rozumieć „Sekcję Eksportową przy Związku Hut Szklanych w Polsce", w Warszawie.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 3 stycznia 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Grodyński.*

(Monitor Polski z dnia 9 kwietnia 1929 roku Nr. 82, poz. 184).

128.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 19 marca 1929 r.

o uldze celnej na mace.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Poniżej wymieniony towar opłaca cło ulgowe, którego wysokość w stosunku procentowym do cła normalnego, podanego w poz. 24 p. 9 taryfy celnej (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 52, poz. 356) określa się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w %% cła normalnego
24 punkt 9	Mace — za pozowoleniem Ministerstwa Skarbu . .	40%

W stosunku z państwami, które będą podlegały postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe będzie wynosiło 40% cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzecie dnia po ogłoszeniu i obowiązywać będzie do dnia 15 kwietnia 1929 r. włącznie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Grodyński.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 4 kwietnia 1929 roku Nr. 21, poz. 218).

Pożyczki państwowe.

129.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 23 marca 1929 r.

o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia wewnętrznej pożyczki państwowej do wysokości 100.000.000 zł. w złocie.

Art. 1. W celu zasilenia funduszów państwowych, przeznaczonych na wzmożenie budowy mieszkań, upoważnia się Ministra Skarbu do zaciągnięcia wewnętrznej pożyczki państwowej do wysokości 100.000.000 zł. w złocie drogą wypuszczenia obligacyj, opiewających na okaziciela.

Pożyczka może być wypuszczona serjami.

Art. 2. Warunki pożyczki łącznie z planem umorzenia, kurs emisyjny i inne warunki emisji oraz termin wypuszczenia pożyczki ustali Minister Skarbu.

Minister Skarbu uprawniony jest ustanowić dla tej pożyczki premje, wygrywane w drodze losowania obligacyj.

Oprocentowanie nominalne pożyczki łącznie z kwotą, przeznaczoną na premje, jeśli premje będą ustanowione, nie może przekraczać 7 od sta rocznie, obliczając ten stosunek jako przeciętny dla całego okresu trwania pożyczki.

Art. 3. Kapitał i odsetki pożyczki zabezpiecza się całym ruchomym i nieruchomym majątkiem Państwa.

Art. 4. Kupony od obligacyj pożyczki wolne są od podatku od kapitałów i rent.

Art. 5. Obligacje pożyczki nie przedstawione do zapłaty w ciągu lat 30 od dnia ich wylosowania, ulegają przedawnieniu. Kupony od obligacyj tej pożyczki ulegają przedawnieniu po upływie lat 5 od dnia ich płatności. Premje, jeśli będą ustanowione, ulegają przedawnieniu po upływie lat 10 od dnia ich wylosowania.

Art. 6. Obligacje pożyczki mają wszelkie prawa papierów pupilarnych i mogą być używane dla lokaty kapitałów osób, pozostających pod opieką i kuratelą, jako też kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacyj publicznych, kaucyj cywilnych i wojskowych oraz depozytów.

Art. 7. Obligacje pożyczki nie podlegają działaniu ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 406) zgodnie z punktem 2 art. 13 tejże ustawy w brzmieniu, nadanem ustawą z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 637).

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) *K. Bartel.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Grodyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 13 kwietnia 1929 r., Nr. 23 poz. 232).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

130.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 23 marca 1929 r.

w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 46 z 1924 r.)

Art. 1. W ustępie 1 art. 7 na końcu zdania pierwszego skreślą się wyrazy: „i na emeryturze".

Art. 2. Art. 25 skreśla się.

Art. 3. W punkcie b) art. 38 dodaje się następujące słowa: „oraz czas urlopu bez uposażenia, udzielonego nauczycielowi dla pracy w szkolnictwie prywatnem lub w instytucji społecznej, zajmującej się szerzeniem oświaty pozaszkolnej; nauczyciel ten winien za czas tego urlopu opłacić wkładki emerytalne, przewidziane w art. 7 niniejszej ustawy".

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu, oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1929 roku.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) *K. Bartel.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Grodyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 13 kwietnia 1929 r., Nr. 23 poz. 234).

131.

RUCH SŁUŻBOWY W MINISTERSTWIE SKARBU.

Mianowani:

Radca Min. w V st. sł. **Dr. Borowicz Zdzisław** — Nacz. Wydz. w V st. sł. dnia 7.XII 1928 r.

Nacz Wydz. w VI st. sł. **Brückner Stefan** — Nacz. Wydz. w V st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Radca Min. w VI st. sł. **Rybałtowski Stefan**— Nacz. Wydz. w V st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Radca Min. w VI st. sł. **Dr. Kirkor Stanisław** — Nacz. Wydz. w V st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Radca Min. w VI st. sł. **Piotrowski Gustaw** — Radcą Min. w V st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Radca Min. w VI st. sł. **Górski Wacław** — Nasz. Wydz. w V st. sł. dnia 24.I. 1929 r.

Radca Min. w VI st. sł. **Weryha Aleksander**— Nacz. Wydz. w V st. sł. dnia 28.I. 1929 r.

Radca Min. w VI st. sł. **Barański Kazimierz**— Radcą Min. w V st. sł. dnia 31.I. 1929 r.

Radca Min. w VI st. sł. **Szczelik Witold** — Radcą Min. w V st. sł. dnia 31.I. 1929 r.

Insp. celny w VI st. sł. **Świtalski Hilary** — Insp. Min. w VI st. sł. dnia 22.XII. 1928 r.

Referendarz w VII st. sł. **Inż. Komarnicki Jan** — Radcą Min. w VI st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Referendarz w VII st. sł. **Sokołowski Kazimierz**—Radcą Min. w VI st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Referendarz w VII st. sł. **Gliński Józef** — Radcą Min. w VI st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Referendarz w VII st. sł. **Dr. Engel Zdzisław** — Radcą Min. w VI st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Referendarz w VII st. sł. **Rutkowski Stanisław** — Radcą Min. w VI st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Referendarz w VII st. sł. **Wrede Henryk** — Radcą Min. w VI st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Prowizor. refer. w VII st. sł. **Drabarek Wacław**—Radcą Min. w VI st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Prowizor. refer. w VII st. sł. **Sapieha Andrzej** — Prowizor. Radcą Min. w VI st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Kontr. pracownik **Karski Mieczysław** — Prowizor. Radcą Min. w VI st. sł. dnia 21.I. 1929 r.

Referendarz w VIII st. sł. **Gawroński Henryk** — Referend. w VII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Pom. referen. w VIII st. sł. **Brzozowski Wacław** — Referend. w VII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Asesor w VIII st. sł. **Osiński Marcin** — Asesorem w VII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Aesor w VIII st. sł. **Lehman Romuald** — Asesoserem w VII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Kontr. pracownik **Romanowski Adam** — Asesorem w VII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Kontroler w VIII st. sł. **Barnert Franciszek**— Księgowym w VII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Sekretarz w IX st. sł. **Łącki Stanisław** — Referend. w VIII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Sekretarz w IX st. sł. **Zacharewicz Aleks.**— Referendarz w VIII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Prowiz. urzęd. IX st. sł. **Strzelecki Kazim.**— Prowiz. Referend. w VIII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Prowiz. urzęd. IX st. sł. **Pogorzelski Eugen.**— Prowiz. Asesorem w VIII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Prowiz. urzęd. IX st. sł. **Napieralski Stefan** — Prowiz. Asesorem w VIII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Kontroler w IX st. sł. **Wajdwicz Stanisław** — Kontrol. w VIII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Asyst. rach. w IX st. sł. **Rebandel Teodor** — Kontrol. w VIII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Sekr. kanc. w IX st. sł. **Fitzke Zofja** — adjunktem kancel. w VIII st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Sekretarz w X st. sł. **Szczukowa Halina** — Sekretarz. w IX st. sł. dnia 31.XII. 1928 r.

Prow. Sekr. w X st. sł. **Zbrożek Władysław**— Prow. Sekretarzem w IX st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Prow. Sekr. w X st. sł. **Tylicka Wanda** — Prow. Sekretarzem w IX st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Kontr. pracownik **Jędrzejewski Jerzy** — Prow. Sekretarzem w IX st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Kontr. pracownik **Kubasiewicz Zygmunt** — Prow. Sekretarzem w IX st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Asyst. rach. w X st. sł. **Leszczyński Henryk**— Kontroler. w IX st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Prow. Rejestr. w X st. sł. **Rybicka Anna** — Prowiz. Rejestr. w IX st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Rejestrator w X st. sł. **Gugenmus Bogdan** — Rejestrator. w IX st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Pom. Sekr. Kanc. w X st sł. **Bojerska Włodzim.** — Rejestrat. w IX st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Urzędnik X st. sł. **Junczysówna Marja** — Rejestrat. w IX st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Prowiz. urzędnik **Wolska Janina** — Rejestrat. w IX st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Kancelista w XI st. sł. **Gachowa Adela** — Rejestrat. w X st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Prowiz. kancel. w XI st. sł. **Filipowicz Kazimiera**—Prow. rejest. w X st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Prowiz. kancel. w XI st. sł. **Niesiołowska Hanna** — Prow. rejest. w X st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Prowiz. kancel. w XI st. sł. **Jasińska Genowefa** — Prow. rejestr. w X st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Prowiz. kancel. w XI stł sł. **Karwowski Tadeusz** — Prow. rejest. w X st. sł. dn. 31.XII 1928 r.

Prowiz. kanecl. w XI st. sł. **Romatowska Helena**—Prow. rejest. w X st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Prowiz. kancel. w XI st. sł. **Wysocka Stanisława**—Prow. rejest. w X st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Prowiz. kancel. w XI st. sł. **Skirgajłłowa Zofja** — Prow. rejest. w X st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Prowiz. kancel. w XI st. sł. **Moroz Aleksander**—Prow. rejest. w X st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Lasiakówna Irena — Prow. kanc. w XI st. sł. dn. 31.XII. 1928 r.

Przeniesieni:

Referendarz w VII st. sł. w Izbie Skarbowej w Krakowie **Zawrzykraj Jan** — do Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze służbowym, dnia 13.XII. 1928 r.

Sekretarz w IX st. sł. w Izbie Skarbowej w Wilnie **Zacharewicz Aleksander** — do Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze służbowym, dnia 14.XII. 1928 r.

Księgowy w VIII st. sł. w Ministerstwie Skarbu **Kisielewska Marja** — do Izby Skarbowej we Lwowie w dotychczasowym charakterze służbowym, dnia 20.XII. 1928 r.

Mł. urzędnik w IX st. sł. w Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Radzyminie **Panfiłowicz Witold** — do Ministerstwa Skarbu i mianowany rejestratorem w dotychczasowym stopniu służbowym, dnia 21.XII. 1928 r.

Radca Ministerjalny w VI st. sł. w Ministerstwie Skarbu **Dr. Filipek Marjan** — do Dyrekcji Ceł w Mysłowicach i mianowany Radcą Skarbowym w dotychczasowym stopniu służbowym, dnia 22.XII. 1928 r.

Inspektor Ministerjalny w VI st. sł. w Ministerstwie Skarbu **Malinowski Ignacy** — do Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie i mianowany Naczelnikiem Wydziału w dotychczasowym stopniu służbowym, dnia 22.XII. 1928 r.

Radca Ministerjalny w VI st. sł. w Ministerstwie Skarbu **Jasiński Andrzej** — do Izby Skarbowej w Lublinie i mianowany Radcą Skarbowym w dotychczasowym stopniu służbowym, dnia 22.XII. 1928 r.

Radca skarbowy w VI st. sł. Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie **Krzesiński Władysław**— do Ministerstwa Skarbu i mianowany Radcą Ministerjalnym w dotychczasowym stopniu służbowym, dnia 22.XII. 1928 r.

Rejestrator w X st. sł. w Ministerstwie Skarbu **Malinowski Henryk** — do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w dotychczasowym charakterze służbowym, dnia 22.XII. 1928 r.

Referendarz w VII st. sł. w Izbie Skarbowej we Lwowie **Stachowski Radosław** — do Ministerstwa Skarbu i mianowany Radcą Ministerjalnym w VI st. sł., dnia 31.XII. 1928 r.

Kontroler w VIII st. sł. w Ministerstwie Skarbu **Niemiec Jan** — do Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie w dotychczasowym charakterze służbowym, dnia 31.XII. 1928 r.

Inspektor Ministerjalny w VI st. sł. w Ministerstwie Skarbu **Klukowski Jan** — do Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie i mianowany Naczelnikiem Wydziału w dotychczasowym stopniu służbowym, dnia 24.I. 1929 r.

Referendarz w VII st. sł. w Ministerstwie Skarbu **Ostrowski Władysław** — do okręgu Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie i mianowany Inspektorem Skarbowym w I urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów w Warszawie w dotychczasowym stopniu służbowym, dnia 24.I. 1929 r.

Adjunkt kancelaryjny w VIII st. sł. w Ministerstwie Skarbu **Rudzińska Wanda** — do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w dotychczasowym charakterze służbowym, dnia 26.I. 1929 r.

Urzędnik prowizoryczny VIII st. sł. w Inspektoracie Pracy I Okręgu w Warszawie **Wolski Stefan** — do Ministerstwa Skarbu i mianowany urzędnikiem prowizorycznym VII st. sł., od dnia 1.I. 1929 r.

Przeniesieni na emeryturę:

Naczelnik Wydziału w V st. sł. **Podczaski Juljan**, z dn. 31.I. 1929 r.

Księgowy w VII st. sł. **Nidecki Antoni.**

Zwolnieni:

Naczelink Wydziału w V st. sł. **Fabierkiewicz Wacław**, z dniem 28.XII. 1928 r., wobec przejścia do służby w Głównym Urzędzie Statystycznym.

Prowizoryczny rejestrator w IX st. sł. **Pawlikowska Zofja**, z dniem 28.XII. 1928 r. na własną prośbę.

Urzędnik X st. sł. **Kozłowska Stefanja**, z dniem 31.XII. 1928 r., na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Zmarł:

Kontroler w VIII st. sł. **Miazgowski Józef**, dnia 1.XII. 1928 r.

(Monitor Polski z dn. 5 kwietnia 1929 r. Nr. 79)

Mianowani:

Helena Łapuszewska — prowizorycznym rejestratorem w X st. sł. od dnia 1 lutego 1929 r.

Alina Gronostajska — prowizorycznym rejestratorem w X st. sł. od dnia 15 lutego 1929 r.

Przyjęty na praktykę referendarską:

Tadeusz Barnadzikiewicz, od dnia 5.II. 1929 r

Przeniesieni na emeryturę:

Referendarz w VII st. sł. **Adolf Błażek**, z dniem 28 lutego 1929 r.

Naczelnik Kancelarji w VII st. sł. **Henryk Stohandel**, z dniem 28 lutego 1929 r.

(Monitor Polski z dn. 8 kwietuia 1929 r. Nr. 81).

Wiadomości nieurzędowe.

Wzrost wkładów oszczędnościowych w P. K. O.

Pomimo ciasnoty gotówkowej, jaka daje się odczuwać na wewnętrznym rynku pieniężnym, oszczędności składane w P. K. O. nietylko, że nie wykazują tendencji malejącej, lecz przeciwnie tempo wzrostu tych wkładów wzmaga się z miesiąca na miesiąc. Ogólna suma wkładów oszczędnościowych w P. K. O. osiągnęła w dniu 30.III. 1929 r. zł. 107.464.451,12, łącznie zaś z wkładami t. z. III-ej waloryzacji zł. 135.686.775,95, wzrosła więc w ciągu marca r. b. o zł. 4.125.661,75. Obroty na rachunkach oszczędnościowych osiągnęły kwotę przeszło 25 milj. złotych. Jednocześnie ze wzrostem kapitału oszczędnościowego wzrasta szybko liczba uczestników ruchu oszczędnościowego w P. K. O. Liczba czynnych książeczek oszczędnościowych w dniu 30.III. 1929 r. dosięgła cyfry 295.177, a łącznie z książeczkami III waloryzacji 330.234. W ciągu marca r. b. wydano nowych książeczek 15.311, zlikwidowano 4.088, przyrost liczby książeczek wyniósł więc 11.223; przeciętnie dziennie przybywało w P. K. O. 600 nowych wkładców oszczędnościowych. Wielkim popytem się cieszą t. z. książeczki premjowane P. K. O., którzych do dnia 30.III.29 r. wydano przeszło 40.000 sztuk. Również wkłady przesyłane przez naszych emigrantów wykazują stały wzrost zarówno kapitału oszczędnościowego, jak i liczby oszczędzających.

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22. Nr. 45863. 6.IV. 1929 r. 8000.